

גיליון מס 2

שנה 88

ל' בתשרי תשפ"ה

1.11.2024

אפצחיים

אני פאז

אזאט

אג הקצב

שפאז אני חי

פזי שלא אזאק:

אזאזאז

לם העצב

שפאז אני חי.

- נאם חורב

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור

כרמלה אורובן, אביב לשם

הגהה: טל קדר

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

רשמה : תמר קולר, מזכירת הקיבוץ

15/10/2024

משתתפים בחדר ישיבות: נילי ארזי, נעמי מור, אורה אלון, מזל אלט, אביב לשם, חוה ברייר בן רימר, יהודה כהן, ניר קיטאי, זיו בן סירה, הלל צרי, נורית קצירי, תמר קולר, ענת לשם. חסרו: גל הלוי, תמר גולני, גלעד רוטבך, אילן אופיר יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

הצגת פרוייקטור לשייך - יעקב זוסמן

גילה מש"א – הצגינה את תהליך האיתור: צוות האיתור כלל את יהודה כהן, תמיר מייזלס, ענת לשם, אילן אופיר, תמר קולר וגילה. תמר וגילה פנו למספר רב של מועמדים שקיבלו עליהם המלצות, מתוכם ראינו שני מועמדים, לאחר המפגש עם יעקב הוחלט לוותר על מועמד שלישי שהיה מיועד לפגישה ביום אחר. הצוות המליץ למזכירות על יעקב זוסמן. יעקב זוסמן חבר רגבה, בעל תארים בתחום הסוציולוגיה והתמחות בארגונים, קורס דירקטורים והתאחדות התעשיינים. משנת 2007 עוסק יעקב בתחומי ניהול הקהילה על כלל תחומיה, עבד במלכיה, גשר הזיו, חניתה וכעשר שנים בקיבוץ נאות מרדכי. יעקב עסק בתחומים הנושקים לנושא השייך כמו: שדרוג תשתיות, הקמת שכונה חדשה, אישור תב"ע ועוד, בקיבוץ בנאות מרדכי, כולל תהליכי בינוי לקליטה חדשה. בשנה וחצי האחרונות, יעקב מוביל את תהליך השייך, במסגרת חלופת האגודה, בקיבוץ גבע ומלווה קיבוצים בגליל העליון בתחומי שייך הבתים. יעקב – שיתף את המזכירות באופי תהליך השייך ובהכנות הנדרשות, כגון: שינוי תקנון מול הרשם, הקמת ו. תכנון, בחירת צוות שייך, טיפול בנוהל תלויים בחבר, תוכנית פרצלציה (חלוקת המגרשים) ועוד... חברי המזכירות שאלו שאלות וניתנו תשובות. הוחלט: יעקב נבחר ברוב קולות לפרוייקטור השייך. יעקב יגיע להציג את עצמו בשיחת קיבוץ ויענה על שאלות החברים.

דיווחים והודעות

עדכון בנושא מעברי הדירות: תהליך מעברי הדירות הולך קשה, אחרי שמספר משפחות הגיעו להסכמות (או שחלק לא נדרשו להגיע להסכמות כי לא היתה בקשה לתשלום). לאור בקשת המשפחות היוצאות לפרק השקעות שעשו בדירות, החלטנו אילן ואני להביא בעל מקצוע חיצוני מפקח בניה בשם אמנון, לאשר את הפירוקים בדירות ולהגדיר לכל משפחה שיוצאת, מה מותר ואיך צריכה הדירה לחזור לקיבוץ. אמנון שראה את הבתים ניסה לדבר עם המשפחות ולהביאם להסכמות, ללא כל התערבות או מעורבות של הקיבוץ. חלק מהמשפחות אף כבר הגיעו כמעט להסכמות ולחיצת יד, אך לצערנו כל זה נעצר בעקבות בקשת 5 משפחות להחזיר את הדיון למזכירות.

5 המשפחות לקחו עו"ד מטעמם שילוה את התהליך, עומר עו"ד של הקיבוץ בא בדין ודברים עם עו"ד של הדיירים, כדי לנסות להוריד את ההליך, אך ללא הועיל. אחרי דיון קצר על מסלולי טיפול שונים לקידום פתרון החליטה המזכירות, להעביר את השיח לעו"ד. המזכירות לא דנה במהות או מי צודק או טועה... אלא רק בהליך לפתרון.

ועדת בריאות

ישיבת ועדת בריאות 19.9.2024

בישיבה נדונו מספר בקשות אישיות, וכמו כן הנושאים הללו:

תוספות שיער ופיאות

אין לנושא התייחסות בחוברת הבריאות של הקיבוץ, ומהשטח עולים צרכים ושאלות ויש צורך להתייחס ולתת מענים. התקנון יובא לאישור מזכירות רחבה.

תקנון קלנועיות

אלי עמוס הציג את העלויות הגבוהות של חלקי חילוף, הרבה פעמים משימוש לא תקין. פנינה מציגה את הסוגיות שעולות בהתנהלות מול החברים. הסוגיות שעלו בדיון:

לשער הגולן יש צי קלנועיות גדול של למעלה מ 100 קלנועיות של הקיבוץ. עלות התיקונים בקלנועיות היא כ 300 אלש"ח בשנה. פעמים רבות יש נזקים לקלנועיות כתוצאה משימוש לא תקין. קיימת תופעה מסוכנת ולא חוקית של נהיגה של ילדים (נכדים) בקלנועיות. יש הרבה השוואתיות ובקשות מרכזת הבריאות לשדרוג קלנועיות.

סיכמה: פנינה קיטאי

הנעשה בענפים

ענת לשם ואילן אופיר

לחברים שלום רב, לקראת השנה החדשה הבאה עלינו, נקווה שלטובה,
אנו מביאים לפניכם עדכון קצר על הנעשה

בענפי השירות:

מעבר לקריאות שירות באמצעות מערכת 'מקומי' - החל פיילוט של הזמנות שירות מענפים בתוך הקיבוץ - חשמליה, אינטרנט, חצר, הדברה, נוי, טלוויזיה, גז, אחזקת דירות, אינסטלציה, קלנועיות, מזגנים. ההזמנה באמצעות מערכת 'מקומי'. המטרה היא לטייב את השירות לחברים. לאחר תקופת הפיילוט, ובתהליך מדורג הכולל ליווי והדרכה למשתמשים - קריאות השירות יהיו דרך מערכת 'מקומי'. המהלך כעת הינו עבור החברים בלבד, ובעתיד יחול על כל תושבי הקיבוץ.

אחזקת דירות - הענף לקראת סיום של פרויקט ה'הילטון'. מבנה 'הילטון' שופץ לקליטת יצירת האומנות של חברנו חיים ברגל ז"ל, מחסן תלבושות תרבות, המתפרה של תקווה גל, וארכיון הנהלת חשבונות. הללו יפנו שלוש דירות בשורת דירות ה"סבתות" שיעברו לשימוש ענף השכרת דירות. בנוסף, הענף החל לטפל במעברי הדירות הצפויים, לאחר המעברים לשכונת הירדן.

רכב - המלחמה הביאה איתה שיבושי GPS שמפריעים למערכת הרישום של ענף הרכב, לכן חלק מהכנסות הענף לא נרשמו. אנו שוקדים בימים אלו על בחינה וטיפול בשיפור זמינות רכבים והסדרת עלויות של עובדי חוץ המשתמשים בסידור הרכב. קצין הרכב ביקש לסיים את תפקידו מסיבות אישיות ואנו מקדמים מציאת מחליף בתפקיד.

ענף הבגד - קיימת ירידה בפעילות הענף עקב קיטון במספר התיירים מאז מלחמת חרבות הברזל. רם אבישר שהתמנה לרב"ש הקיבוץ יסיים את תפקידו, לאחר שימצא מחליף/פה מתאים/מה.

חצר ותברואה - המועצה האזורית הודיעה לנו כי תפסיק לפנות אשפה בכביש שמתחיל במחסום לסקה, זאת עקב חסימות חוזרות ונשנות של רכבים החונים בכביש ומפריעים למעבר משאית. עקב כך הוחלט ובוצעה הרחבת אזורי חנייה ע"ח דשא במקומות הבעייתיים.

מזון - תוצאות יפות בענף. הענף נקט במספר צעדי התייעלות ברכש וכ"א, והדבר בא לידי ביטוי בקיטון משמעותי בהוצאותיו. לצד השיפור בהוצאות, חלה עליה בהכנסות מתיירות במחצית הראשונה של השנה. אולם גידול הכנסה זה אינו צפוי להירשם במחצית השנייה של השנה. בנוסף, נעשו מספר שינויים פיזיים ליעול ההתנהלות, ביניהם העברת מיקום הקופה והעברת הילדים לאכילה באגף הקטן.

כלבו - קיימת עלייה בקניות של לקוחות חיצוניים. מצב כוח האדם יציב וקיימת התמקדות בשיפור רמת השירות ובמגוון המוצרים. הכלבו שלנו הפך לנקודת מסירת חבילות ומשלוחים, וזה לרווחת החברים שאינם צריכים עוד לנדוד לקיבוצים אחרים לאסוף חבילות.

מנהלת תכנון - ממשיך פרויקט עדכון תשתיות למערכת ממוחשבת, בעזרתה של נוי גולני. מנהלת התכנון נערכת להנחות ולהסדיר את הבנייה הפרטית, למי שיהיה מעוניין, עם המעברים הצפויים בקיבוץ.

ועדת תכנון - אנו שוקדים בימים אלו על הוצאת מכרז לתפקיד יו"ר ועדת תכנון, ולאחר מכן לאייש את ועדת תכנון. לוועדה זו חשיבות גדולה לקראת קידום הליך השיוך.

השכרת דירות - הביקוש והעניין של אנשים לבוא להתגורר כאן בשכירות הוא עצום אולם ההיצע מוגבל. הענף מתעדף בהתאם למדיניות הקיבוץ - בני/בנות קיבוץ קודמים. בקרוב יצטרפו למצאי הענף 3 דירות בשורת ה"סבתות" ועוד דירות שלא ידרשו לחברים בסבב המעברים הקרוב.

לקראת סיומה של שנת תשפ"ד וכניסתה של תשפ"ה אני מאחלת לכולנו ימים טובים יותר, שתחזור התקווה, ונרבה ביחסי חברות ואחדות, ושתהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה.

לקראת המעבר לדירות שמתפנות

בשל מעבר לדירות קבע בשכונה החדשה

לציבור החברים שלום,

בשעה טובה הסתיימה בניית שכונת הירדן והחברים הזכאים לדיור הקבע עוברים את ביתם החדש ומפנים את דירותיהם.

אנו קבוצת חברים המיועדים לעבור לדירות המתפנות, מבקשים לשתף אתכם במצב אליו נקלענו בעל כורחנו, כאשר נדרשנו לשלם פיצוי כספי עבור בנייה פרטית שעשו הדיירים המפנים בדירותיהם.

ידוע לכולנו כי בשער הגולן קצב בניית בתי הקבע אינו תואם את קצב הגידול הדמוגרפי ומשפחות מתגוררות שנים רבות בדיור זמני, מצב זה גורם לחברים לשפר את רווחתם ותנאי מגוריהם על ידי בנייה פרטית והשבחת הנכס השייך לקיבוץ.

בכדי להסדיר את נושא הבנייה הפרטית על כל משמעויותיו, נכתב תקנון מפורט שאושר ברוב גדול בקלפי שנערך ביולי 2013.

כבר בעת שהלכנו לראות את הדירות המתפנות נאמר לנו ע"י הדיירים המפנים כי בכוונתם לדרוש סכום כסף גבוה עבור ההשקעות שעשו בדירתם. לאחר בחירת הדירות, פנו אלינו הדיירים המפנים באמירה כי במידה ולא נשלם את הסכום הנדרש במלואו, הם יפעלו להחזרת מצב הדירה לקדמותה, לרבות פירוק מרצפות, כלים סניטריים, חדרים, מטבחים וסככות וכן סגירת פתחים של חלונות.

ברור לכל כי מדובר בפריטים שפירוקם לא יהווה ערך לדיירים המפרקים ואף עלול לעלות בהוצאת כספים נוספת מצידם וזאת תוך סיכון של גרימת נזק למבנה. מה ניתן לעשות עם מרצפות שפורקו מרצפת הבטון? עם בלוקים שפורקו מקירות החדר? עם חלקי עץ ששימשו לפרגולה או לקירות חדר מעל 10 שנים?

מה יועיל לדייר היוצא לסגור בבלוקים פתחים שנעשו בקירות? אין ספק כי למעשים הללו אין תכלית אחרת מלבד עשיית "דווקא" וניסיון להפעיל לחץ לקבלת תשלום מהדיירים הנכנסים. חלק מהותי בתקנון הבנייה הפרטית נוגע לאי החזר ההשקעה שנעשתה על ידי החבר. להלן שני סעיפים מתוך תקנון:

11.1 חבר שבנה בנייה פרטית, לא יהיה זכאי להחזר, פיצוי או תשלום כלשהו על השקעתו, בין אם בנה בהיותו חבר הקיבוץ ובין במקרה שיעזוב את הקיבוץ בעת או לאחר סיום הבנייה.

11.2 חבר שבנה בנייה פרטית, ולאחר השלמת הבנייה עבר לדירה אחרת בקיבוץ מסיבה כלשהי, לא יהיה זכאי להשבת ערך הבנייה שבנה, או לפירוק מה שבנה או חלק ממנו, למעט אם נדרש לפרק זאת ע"י ועדת דירות, או שהוסכם מראש כי הוא רשאי ליטול מה שבנה על חשבונו וניתן לפירוק (חדר יביל, פרגולה וכו') בכל מקרה של פירוק הבנייה, תוחזר הדירה למצב סביר וראוי לשימוש מידי למגורים ע"ח החבר.

בפרוטוקול שיחת הקיבוץ אשר נערכה בסמוך להצבעה בקלפי, מצוטטים חברים וברור להם כי חבר שבונה באופן פרטי, משקיע מכספו בעוד שהרכוש נשאר לטובת הקיבוץ.

לצערנו ועדת דירות הנוכחית, פעלה באופן תמוה בשני מקרים:

1. על אף שנוהל המעברים אושר כבר בשנת 2021 על ידי המזכירות וועדת הדירות הקודמת,

בחרה הועדה הנוכחית להביאו שוב לאישור ולהוסיף בו כעת סעיף אשר בו כתוב כי ייתכן וחברים אשר לא יקבלו פיצוי מהדייר הנכנס, יבחרו לפרק דברים ולהחזיר את הדירה למצב הקודם.

סעיף זה עומד בניגוד גמור לסעיפים שהוזכרו מתקנון בנייה פרטית שכאמור אושר בקלפי.
2. ועדת דירות באמתלה של קיצור תהליכים, ביקשה לקבוע מי הדייר המיועד להיכנס לדירה המתפנה לפני שהדיירים היוצאים מפנים את דירתם.

בכך נוצר מצב אבסורדי אשר בו משפחה שמפנה דירה, יודעת מבעוד מועד איזו משפחה מיועדת להיכנס לדירתה ולכן יכולה להפעיל לחץ על הדיירים הנכנסים לצורך קבלת פיצוי. ידוע לנו כי משפחות שנמצאות בסוף התור למעבר, העבירו מסר למשפחות המפנות שהן מוכנות לשלם להן את הפיצוי המבוקש, במטרה לגרום לחברים שבחרו את הדירה לוותר עליה. האם זהו לא סחר מכר נדלני בנכסי הקיבוץ?? חשוב לציין,

1. המשפחות אשר שיפרו והשביחו את הנכס עשו זאת על דעתן, לרווחתן ולטעמן האישי וזאת תוך ידיעה ברורה כי ההשקעה נעשית על חשבונן, ללא אפשרות להחזר כספי כזה או אחר.
2. מדובר על שיפוצים שברובם הגדול נעשו לפני למעלה מעשר שנים, תוך כדי השיפוץ "הגדול" שעשה הקיבוץ בדירה. בשיפוץ זה ששולם על ידי הקיבוץ, נעשו הבחירות לפי רצונם וטעמם האישי של הדיירים.

במידה ונרצה לשנות את הבחירות שנעשו על ידם בבית כגון צבע חיצוני, דלת כניסה ודלתות פנים זה יהיה על חשבוננו בלבד.

3. ניתנה לכל משפחה האפשרות להישאר בדירתה, לוותר על קבלת בית קבע חדש ובתמורה לקבל מהקיבוץ 250 אלף ₪. סכום זה מהווה גם פיצוי על ההשקעה שנעשתה בדירה.
4. כל אחת מהמשפחות הללו, קיבלו בית חדש כדיור קבע אשר נבנה בהשקעה כספית עצומה. כולנו חלק מהמערכת הכלכלית אשר איפשרה את בנייתן של 14 דירות קבע חדשות ונמשיך לשלם על השקעה זו בשנים הקרובות.

הפרת התקנון ופתיחת הפתח בעניין הפיצוי הכספי, מעלה שאלות רבות בנושא :

1. היות ומדובר בדיור זמני גם עבורנו, מה יקרה בעתיד כאשר נפנה אנחנו את הדירות? האם מי שיבוא אחרינו יידרש לשלם לנו עבור מה ששילמנו לדיירים? עד מתי זה יימשך אחרינו?
2. האם בנים של חברים שילכו לעולמם בשיבה טובה, יוכלו לבקש החזר על שיפוצים שנעשו מהדיירים שיבואו אחריהם? או לחילופין לפרק את הדירות ולהחזירם לקיבוץ במצב שידרוש השקעה ניכרת מצד הקיבוץ בכל דירה מתפנה? (מטבחים, חלונות, דלתות, סככות ועוד). דבר זה עלול ליצור מדרון חלקלק שהקיבוץ לא יכול ורוצה להרשות לעצמו להיכנס אליו.
3. האם בנים של חברים יכולים לבוא כעת בדרישות כספיות למשפחות אשר מתגוררות בבית שהתפנה?

לסיכום,

אנו דורשים מהמזכירות הרחבה לקיים פשוטו כמשמעו את החלטת השיחה ואת תקנון הבנייה הפרטית.

בברכה,

הלל וקרני צרי, עדי וצור שן, רותם ומיקי ברק,

נועה ויאיר תורג'מן, יואב ועינת גולן

לחברים שלום וחג שמח 22.10.24

קראתי בעיון את המכתב שפורסם לציבור ועליו חתומות 5 משפחות.
מצורפת תגובתי כיו"ר ועדת דירות וכחבר קיבוץ.

מעט רקע על תהליך המעברים הנוכחי :

1. עד לסבב המעברים הנוכחי, משפחה שגרה בדירת 90 מ"ר לא יכלה לעבור לדירת 90 מ"ר אחרת.

2. המזכירות הרחבה קיבלה החלטה נקודתית, לסבב המעברים הנוכחי, שניתן לעבור מדירת 90 מ"ר אחת לשנייה והקריטריון היחיד למיקום בתור הוא הוותק.

3. הן ועדת דירות הקודמת והן ועדת דירות הנוכחית ערערו על החלטת המזכירות הרחבה וניסו להסביר שיש להחלטה עלות כספית אדירה לקיבוץ, אך הערעור לא התקבל.

4. ועדת דירות, בראשותי, ניסתה לשכנע את המזכירות לקבל החלטה שרק מי שיגדיר את הדירה אליה הוא רוצה לעבור כדיור קבע, ניתן יהיה לאשר לו מעבר - החלטה כזאת הייתה חוסכת לקיבוץ מיליונים רבים שכן לפחות 8-10 דירות היו מוגדרות כדיור קבע והיה נחסך מהקיבוץ לבנות או לשפות בעתיד בגין נושא זה.

5. בנוסף נטען על ידי ועדת דירות שיש צרכים אובייקטיביים לשיבוץ דירות חוץ מוותק, לדוגמה מספר ילדים, אך גם טענון זה לא התקבל, וכך נוצר מצב שמשפחות עם 2 ילדים בחרו דירה עם 4 חדרי שינה בעוד משפחות עם 3 ילדים ואף יותר יכלו לבחור בדירה עם 3 חדרים ויצטרכו בהמשך להוסיף חדר על חשבון.

6. חשוב לי לציין - כל דירות 90 מ"ר בשער הגולן שעברו שיפוץ על ידי הקיבוץ הן כמעט זהות, ההבדל בין דירה לדירה הוא הסכום שהחברים השקיעו (בין 100 ל-300 אלף ₪ ואף יותר).

7. קיבוץ שער הגולן לא יכול לשפץ דירה (חיבור 2 דירות) כשהוא מעמיד תקציב של 170,000 ש"ח. התקציב שהקיבוץ מעמיד מספיק בקושי לחידוש תשתיות (חשמל, מים, ביוב, יציקת רצפה)...

כדי לשפץ דירה נדרשת השקעה של הדייר (מטבח, מזגנים, חלונות, דלתות, ריצוף, תוספת חדר, ממ"ד, פרגולה ועוד ...)

כפי שצינתי, ההבדל בין הדירות נובע אך ורק מהסכום אותו השקיעה המשפחה לרוב באין ברירה, שאם לא כן, לא ניתן היה לשפץ את הבית.

אני מבקש להתייחס לשלוש נקודות שנוגעות להחלטות של ועדת דירות, כפי שהופיעו במכתב לעיל.

1. בסביבות חודש ספטמבר 2023 (לפני למעלה משנה) ועדת דירות העבירה לאישור המזכירות הרחבה מסמך שמאגד את הקריטריונים, שנקבעו על ידי המזכירות הרחבה, למעבר ואת התור לדיר.

המסמך הועבר כהמלצה לאישור המזכירות הרחבה, והוא לא הופץ לציבור עד אשר הוא נידון ואושר במזכירות הרחבה. אכן, המסמך כלל 2 סעיפים שנידונו לפחות בשתי ישיבות בוועדת

דירות יחד עם בעלי התפקידים בקיבוץ, לאחר שעלו כסוגיות שיש לתת עליהן את הדעת :

א. הגדרה מהי דירה משופצת ומה הקריטריונים להגדרתה.

ב. הערה שהקיבוץ אינו מפצה ואינו משתתף בהשקעות שנעשו באופן פרטי בדירות מגורים ובכל מקרה לא יהווה צד אם יוסכם באופן פרטי בין עוזבי הדירה לנכנסים אליה על איזשהו פיצוי.

בשום מצב לא ניתן למנוע כניסת משפחה לדירה משופצת גם אם לא הסכימה על תשלום פיצוי. יש לקחת בחשבון שייתכן ומשפחות יחזירו למצב קודם השקעות פרטיות שנעשו בבתים, כגון מטבחים, חדרים נוספים וכו'....

המסמך אושר על ידי המזכירות הרחבה ללא הערות. חשוב לי לציין שחלק מהחתומים על המכתב שהופץ לחברים הנם, או שהיו חברים במזכירות הרחבה ונתנו את ברכתם להפצת המסמך לציבור.

2. לגבי הטענה שוועדת דירות פעלה באמתלה של קיצור תהליכים וביקשה לקבוע מי הדייר המיועד להיכנס לדירה המתפנה.....

א. וועדת דירות החלה לשבץ את הדיירים רק לאחר אישור המסמך שצוין בסעיף הקודם.

ב. שיבוץ המשפחות הינו תהליך ארוך ומורכב שכן יש לשבץ לא רק את סבב המעברים הראשון אלא גם את השני והשלישי, ס"ה יהיה סבב של כ 30 משפחות שעוברות.

ג. התהליך הינו מורכב ובמהלכו צצו סוגיות שונות שבגין חלקן אף נעצר התהליך.

ד. אנחנו כבר מספר חודשים עוסקים בנושא ועדיין לא סיימנו את השיבוץ.

ה. כדי לשמור על צנעת הפרט, לא אציין שמות ורק אגיד שרוב החתומים על המכתב שלחו לי לפחות הודעה אחת בוואטסאפ בשאלה מתי מתחילים השיבוצים ומדוע התור לא מתקדם...

3. לטעון שוועדת דירות יצרה מצב של סחר בדירות - הרי לחברים שעוברים אין שום זכות

להחליט מי נכנס או לא נכנס לבית אותו הם מפנים, אם כבר למישהו יש כוח לסחור

ולהתמקח זה לכותבי המכתב ונראה שהם דואגים להשתמש בכוח הזה.

לסיכום, אתייחס למספר נקודות :

1. הוותק הממוצע של העוברים בסבב הנוכחי לשיכוני קבע הוא כ 23 שנים- המשכנתא

הממוצעת בארץ היא בין 20-25 שנים, ז"א שהטענה שאתם משלמים על בתי "היוקרה" היא נבזית ולא מדויקת ומטרתה לזרות חול בעיני חברי הקיבוץ, שכן רוב העוברים כבר "סיימו" לשלם על בתיהם!

2. האפשרות לקבל 250000 ₪ ולהגדיר את הדירה כדיור קבע, עומדת גם לפתחכם, רק

שאתם עם כ 5 עד 7 שנות ותק העדפתם לקבל החלטה שתאפשר לכם לעבור לבתים

משודרגים בלי להגדירם כדיור קבע.

3. אף אחד לא מבקש מכם פיצוי ולא מאיים עליכם! הציעו לכם לרכוש פריטים שאנשים

רכשו במיטב כספם, אם לא תסכימו הם ימכרו לאחרים, איפה בדיוק הבעיה?

4. אני לא מכיר אף אחד שמתכנן לפרק אריחים או כלים סניטריים, הקיבוץ אף דאג להביא איש מקצוע שיאשר את הפירוק והבינוי. ובנוסף, הדיירים חייבים להחזיר את הדירה במצב תקין.

5. כל אחת מהמשפחות הללו, כפי שאתם מציינים במכתבכם, קיבלה בית חדש כדיור קבע - נכון מאוד, בדיוק כמו כל חבר קיבוץ בשער הגולן שמגיע תורו לדיור קבע. גם תורכם יגיע בבוא הזמן!!! אני בטוח שכל המשפחות שעוברות לשכונה החדשה מודות מאוד לקיבוץ ולכל מי שסייע לבנות את השכונה!

6. האופציה לעבור מדירה זמנית אחת לאחרת הינה זכות ולא חובה, יש לא מעט משפחות שהחליטו לוותר על מעבר בסבב המעברים הנוכחי. מכיוון ואתם כל כך מתוסכלים, אני מציע לכם פשוט לא לעבור, להכניס את היד עמוק עמוק לכיס ולשפץ את הבית בו אתם גרים לפי טעמכם ותקציבכם.

7. ומילה אחרונה על תום לב... הנושא מוכר לכותבי המכתב כבר למעלה משנה, שניים מהם אף אמרו לי לאחר ישיבת המזכירות הרחבה שלא משנה מה, הם לא מתכוונים לשלם. לפתוח את הנושא עכשיו, רגע לפני המעברים ואחרי שהקיבוץ ביקש לעשות כל שביכולתו לגשר ולהגיע להסכמות (עם חלק זה הצליח) - זה חוסר תום לב. הגדילו לעשות משפחות שכבר הסכימו, לאחר תהליך גישור על סכום מוסכם וחזרו בהן כשנכתב המכתב הנ"ל..

חג שמח,

תמיר מייזלס.

דעה אישית

במזכירות הרחבה החליטו בעד שינוי בתקנון דירות והוסיפו סעיף לגבי מעבר דירות 90 מטר 90 מטר.

כפי שכולנו שומעים וקוראים - החלטה זו גורמת להרבה עוגמת נפש, כעסים וריבים בין חברי הקיבוץ.

לדעתי, צריך לשים לזה סוף ולבטל את הסעיף "החדש". מי שגר בדירת 90 מטר יישאר במקומו ומשפחות שגרות בדירות קטנות יותר יעברו – ללא קשר לוותק, וכך יהיו פחות מעברים ובסופו של דבר זה יחסוך לקיבוץ הוצאות מיותרות (צביעה ושיפוץ לאלו שעוברים). כניסה ל"דירות המשופצות" צריך לתת רק לאלו שרוצים את הדירה כדירת קבע, יקבלו את הסכום שמגיע להם מהקיבוץ וחלק מזה יכלו הדיירים החדשים לשלם למשפחה ששיפצה על חשבונה וכעת עוברת. אם אין משפחה שרוצה את הדירה כדירת קבע ואף אחד לא מוכן לשלם עבור כיסוי הוצאות השיפוץ, על המשפחה שיוצאת להחזיר את הדירה למצבה הקודם. אין לדרוש מהקיבוץ לכסות את ההוצאה.

לסיכום : לפני שנתיים כשהחלטה על מעבר דירות מ-90 ל-90 עברה, הקיבוץ היה במצב כספי אחר- היום אנחנו בחובות אדירים וחייבים למנוע הוצאות מיותרות. אני בעד לשנות חזרה את ההחלטה למעבר מדירת 90 מטר לדירת 90 מטר אחר. מי שכבר קיבל דירת 90 מטר יישאר באותה הדירה עד למעבר לדירת קבע – כמו שהיה עד היום. חבל על הכעסים המיותרים שנוצרו בין כל המשפחות.

בברכה

תמר גולני

צרות של עשירים

מאיר בן עמי

מספרים על פולניה אחת שרצתה לשמח את בעלה ורכשה עבורו שתי עניבות מכובדות ויפות. חיכה האיש לאירוע שיצדיק עניבת עניבה. כשהגיע האירוע, לבש האיש את חליפתו היפה וענב את אחת העניבות, וככה בא לפני אשתו. הביטה בו הגברת ושאלה: "מה? העניבה השניה לא יפה בעיניך"? ככה בעצם קוראים לצרות של עשירים שאינם יודעים להבחין ולבחור בין הטוב לטוב יותר ולטוב עוד יותר. ברשותכם, התייחסותי למאבק שכבר עלה על פני הקרקע בין משתתפי עוברי הדירות לרמותיהן השונות. ראשית, למען ההגינות אציין מראש כי שתיים מבנותיי מעורבות בתהליך הרועש הזה משני צידיו. האחת בתור עוברת לדירה חדשה והשניה שעוברת לדירה שבעליה עוברים לדירה חדשה. אין בכך בכדי למנוע ממני את התחושות הלא נוחות שעולות מהמהלך הזה מכל כיוון שאסתכל. יש כמה נקודות שחייבים להתייחס אליהן שלא לאמר לכבד אותן ככתבן וכלשונן, כמו כן יש להתייחס למעורבים השונים בתהליך והשפעתם עליו. אציין כי לא כל מה שכתוב חל על כולם וכי יש התנהגויות שונות בעניין:

1. בעלי דירות שעומדים לקבל נכס מבריק ויקר ששווי מוערך ב-6 ספרות, שידעו זמן רב מראש שהם עומדים לקבלו, ובכל זאת בחרו להשקיע מכספם בדירת המעבר לנוחיותם, עד שיעברו. אין לי בעייה עם זה. ואין לי בעייה עם התקנון שקובע נחיצות, לגבי כל הדירות וכל סוגי המשתכנים, כי השקעות פרטיות שיעשו על ידי הדיירים, יהיו על חשבונם ולא יוחזרו בשום שלב.
2. בעלי דירות שאמורים "לרשת" את אותן דירות שבעליהן הולכים קדימה. שכמו שצינתי אלה דירות יוקרתיות וטובות (נכנסתי וראיתי בעיניי...) מצד אחד, ומן הצד השני דרישות לתשלום פיצוי על השקעות בדירות קודמות.

3. הרכב בעלי הדירות החדשות הוא מעורב ומכיל בתוכו חברים מהשורה וגם חברים בעלי תפקיד והשפעה, נתון שיכול להוביל את המעורבים לדרך פעולה שיכולה לבוא לידי ביטוי בצורות שונות.

3. הדיירים שבתווך בצד השמחה על מעבר לדירה יותר מותאמת ובהתאם לתקנון, נדרשים לעמוד בדרישות תשלום (ולא מכולם) בגובה זה או אחר למוסר הדירה, ולא - יהרס, ינתק, ישבור, יעקור ויפוצץ, את כל מה שהשקיע מרצונו ולרווחתו, מתוך ידיעה שסכום זה לא יחזור אליו כי כך קובע התקנון.

4. הקהל הרחב - החברים, עומדים וצופים במחזה, מי בעניין, מי בשאט נפש, מי כבר רואה את המדרון החלקלק שמתהווה ואת האופציות הרבות שעומדות לחברים, החל מפתחת חלון החלפת ריצוף ובניית תנור חימום לחורף, למימוש ולאוו דווקא בתחום הדיור? מפני שלא כולנו מסכימים תמיד על אותם דברים קבענו לנו תקנונים שבהם מובהר מי, מה, מתי, מותר ואסור.

חובה להצמד לתקנון. תמיד יש אפשרות עירעור והבאת דברים לפני ועדות, מזכירות, שיחת קיבוץ. הפעלת לחץ לא הגון, אינה כשרה ואינה רשאית להתקיים. אני מציע לדון בנושא הדרישות, לעומת מה שמקבלים, להגיד דברים ברורים, ולחילופין לקבוע חד וחלק מה יהיה עם אלו שמפעילים לחץ/מאיימים בפגיעה ברכוש. איך להתייחס אליהם. השפיות היא במרחק פסיעה מאיתנו, הסערות כבר מניעות את צמרות העצים. שבת שלום.

מאיר בן עמי

למה פרסים לא עושים טעויות? כי על טעויות משלמים!

קובי קוג'ה

ממצב של WIN - WIN למצב של LOSE - LOSE

הקדמה

בקיבוץ נהוג סטנדרט מסוים של רמת ואיכות דיור, כאשר לעיתים לחברים ישנם צרכים ורצונות עליהם לא תמיד הקיבוץ יכול לתת מענה. במצב זה יש חברים הדורשים מהקיבוץ מענה בכל מחיר (לא אחת בכוחניות) ומצד שני ישנם חברים אשר מבינים ומקבלים את מגבלות הקיבוץ ולוקחים אחריות על חייהם ובחרים לתת לכך מענה על חשבונם הפרטי. נוצר פה מצב ייחודי בו בפעם הראשונה מתפנות מספר גדול של דירות 90 מ"ר, אשר מעבר להשקעת הקיבוץ בשיפוץ, הושקעו בבית באופן פרטי מאות אלפי שקלים על חשבון חברים בדיור זמני.

רק בשל כך התקבל סט החלטות ייחודי למעבר זה :

1. יתאפשר מעבר מדירת 90 מ"ר לדירת 90 מ"ר.

2. ניתן להחזיר את הבית למצב קודם.

ולעניינו:

אני לא נוהג לפנות לציבור אך יש גבול להשמצות והרפש שנשלחים ללא תגובה. המכתב שהוצג על ידי 5 המשפחות הינו מגמתי, מסולף, מלא דמגוגיה וחצאי אמיתות. יש פה מצב בו משפחות מבקשות בחוסר תום לב, לחיות בסטנדרט אחר על חשבון כספם של חברים אחרים תוך חוצפה והסתתרות תחת גלימת השיתופיות.

למרות האמור במכתבם

1. חברים אלו לא נקלעו לסיטואציה בעל כורכם, אלא בחרו במעבר בכלל ובמעבר לבתים אלו בפרט, בשל ההשקעה הפרטית ולמרות הידיעה על תשלום או לקיחת הרכוש הפרטי.
2. בשום שלב לא עלתה דרישה לתשלום פיצוי, אלא ניתנה הצעה לרכוש רכוש פרטי שישאר בבית. זכות ולא חובה.
3. מה יעשה עם הרכוש שיילקח? כל אדם על פי ראות עיניו יעשה. אף אדם אינו נדרש לדין וחשבון באשר לשימוש ברכושו הפרטי.

אשתף מחויייתי האישית: פתחנו את ביתנו למספר משפחות שהגיעו להתרשמות. לכולן הובהר מה הדברים שאנו מציעים להשאיר ומה עלותם. השיח עם המשפחה שבחרה לעבור לביתי היה מכבד ובאווירה טובה. לאחר שהמשפחה מסרה לי כי אינה נענית להצעתי ציינתי כי עדיין נמשיך לחייך במדרכות.

לא לחצתי ולא ניסיתי לשנות את החלטתם אלא נערכתי לקחת את רכושי. מזכירת הקיבוץ בקשה ממני להמתין עם זה וכך עשיתי.

המזכירה, מרכז המשק ואיש מקצוע מטעם הקיבוץ (אמנון טל) בקרו בביתנו. הוצגו הפירוקים המיועדים וסוכמה רמת ההחזרה של הדירה לקיבוץ במקרה של פירוק ובמידה וגישור ע"י אמנון לא יצליח. המתנתי למעלה מחודש וחצי לתשובה ללא מענה.

אציין כי המחיר שהשקענו באופן פרטי הוא 320 אלף ₪. הסכום שבקשתי עבור הרכוש שאני משאיר - 75 אלף ₪ הינו הגון ועלות הקמת החדר הנוסף לבדו גבוהה מכך. (לבצע היום השקעה זו יעלה הרבה יותר מהסכום שאנו השקענו). מצורפת רשימה של הדברים שהצענו להשאיר :

• פרגולה מרוצפת 70 מ"ר

• סככת אופניים

• שיפור מיגון: דלת הדף, חלון הדף

• מרזבים 55 מטר

• 4 תריסים חשמליים בחדרי שינה

• ויטרינה עם תריס חשמלי

• ארונות מטבח 8 מטר אורך

• 3 מזגנים בחדרי שינה

• מחסן מבודד 3*3.5 מטר

- חדר נוסף 12 מ"ר
 - ארונות כיור וארונות שירות במקלחות
 - מקלחונים
 - ובלי קשר לתשלום - טלוויזיות ומכשירי חשמל שהתכוונו להשאיר בשמחה למי שיגיע אחרינו ועוד פריטים רבים נוספים...
- גם לאחר שאקח את דבריי הבית יוחזר לרשות הקיבוץ כשהוא שלם, מתפקד ובסטנדרט גבוה יותר מזה שהקיבוץ נוהג לספק.
- וכך במקום להגיע למצב של win-win הגענו למצב של lose-lose
- צר לי כי בימים אלו אשר האחדות וסולידריות צריכים להנחות ולאגד אותנו ישנם אשר בוחרים בדרך זו של פילוג והתרסה. שנדע במהרה ימים שמחים בהם ישובו בנים לגבולם וחטופינו לביתם.
- ונמשיך לחייך במדרכות...

ראיתי - היגבתי

כרמלה

צפיתי ביום ראשון 20.10 בבית גבריאלי בהופעה של להקת "סבבה".

אמוץ ברונטמן תפס את כל הבמה בהופעה בהגזמת יתר, עשה מאמצים ניכרים להיות צעיר מגילו, ולא החסיר מחמאות מעצמו.

עלי קדם ישב צנוע מאחורי הקלידים והוסיף הסברים או תיקן לאמוץ כמה עובדות. גדעון ברקני ישב בצד וניגן בגיטרה בס.

היו שירי ארץ ישראל והרבה קצב ואפילו כמה נשים שנשחפו ורקדו לפני הבמה.

אז מה הפריע לי? מעבר להגזמה, בעיקר שני דברים:

א. לגדעון יש קול מעולה - למה לא ניתן לו לשיר אפילו שיר אחד?

ב. והרבה יותר מזה, אמוץ שר על אילת ומטולה וגדות, שיר אחד של נעמי שמר על הכינרת - ואף לא שיר אחד של חיים ברקני! למשל: "הזקן מנהריים", אנחנו בעמק הירדן! או "ילדי איננו ילד עוד", או "החיטה צומחת שוב" הכל כך אקטואליים בימים אלה.

ורק להזכיר לאמוץ שהוא צמח בחבורת "הבחורים מאפיקים" של הניק. ממש כפיות טובה! מוזר לי שעלי קדם לא הכניס שירים אלה לתוכנית.

יצאתי עם טעם לא טוב.

נר זכרון

אוקטובר

1.10.1952	י"ב בתשרי תשי"ג	גרסטנר זאב
3.10.2020	ט"ו בתשרי תשפ"א	ספרונצ'יק בטי
5.10.1997	ד' בתשרי תשנ"ח	בן דוד שיטה
6.10.2001	י"ט' בתשרי תשס"ב	עברי איתן
8.10.1974	כ"ב בתשרי תשל"ה	חורפי שלמה
9.10.1988	כ"ח בתשרי תשמ"ט	עברי אסתי
11.10.2018	ב' בחשון תשע"ט	מינץ נתקה
12.10.2001	כ"ה בתשרי תשס"ב	ברקני חיים (הניק)
13.10.1995	י"ו בתשרי תשנ"ו	לוי אהרון
14.10.1968	כ"ב בתשרי תשכ"ט	היימן יוסי
14.10.1979	כ"ג בתשרי תש"ם	שילה דוד
16.10.2008	י"ז בתשרי תשס"ט	שנק שולה
17.10.1953	ח' בחשון תשי"ד	כורך אריה
18.10.2018	ט' בחשון תשע"ט	כהן רבקה
22.10.1994	י"ח בחשון תשנ"ה	רימר יוסף
24.10.2013	כ' בחשון תשע"ד	ריטרמן גרשון
25.10.2017	ה' בחשון תשע"ח	הלמר-נחשון שפרה
26.10.2017	ו' בחשון תשע"ח	לוריא ריע
29.10.1978	כ"ח בתשרי תשל"ט	זוהר אריה
30.10.2022	ג' בחשון תשפ"ג	רפאלי יובל
31.10.2017	י"ב בחשון תשע"ח	סלע עוזי

רשמה : תמר קולר, מזכירת הקיבוץ

29/10/2024

משתתפים בחדר ישיבות : נילי ארזי, נעמי מור, אורה אלון, מזל אלט, בן רימר, יהודה כהן, ניר קיטאי, זיו בן סירה, גל הלוי, אילן אופיר, תמר קולר.
חסרו : תמר גולני, גלעד רוטבך, הלל צרי, ענת לשם, אביב לשם, חווה ברייר, נורית קצירי.
יו"ר ועד הנהלה : אורה אלון

מעברי דירות - המשך טיפול

המזכירות הרחבה קיבלה חוות דעת מעו"ד של הקיבוץ עומר כהן.
אחרי דיון נוסף שערכה המזכירות הוחלט :

1. המזכירות מקבלת את חוות הדעת של עו"ד עומר כהן על כלל סעיפה.
2. מרגע קבלת מפתח לבית החדש על המשפחה לפנות את ביתה תוך פרק זמן שיוגדר מראש.
בעת קבלת המפתח המשפחה תחתום על התחייבות : 1. פינוי הבית בזמן שהוגדר 2. במידה ותחליט המשפחה לפרק תוספות פרטיות עליה לקבל הסכמת/ אישור מתמר + אילן ולבצע בהתאם להנחיית המפקח.. הדברים יעשו בכתב ובחתימות המשפחות על התחייבות וכל זאת במסגרת הזמן שהוגדר לפינוי הבית.
3. המפקח יאשר את איכות הביצוע, ככל ולא יוחזר המצב לקדמותו בהתאם להנחיית המפקח, יבוצע התיקון ע"י הקיבוץ וע"ח המשפחה.
4. המזכירות קוראת למשפחות לדבר ולהגיע להסכמות.

חשוב לנו לומר – אין אירוע זה מעיד על חוסנה וחוזקה של הקהילה, כסף ורכוש אינם תרבות של קהילה או קהילתיות, אנו מבקשים להוריד את הלהבות ולהתרכז בחברות והערבות ההדדית שהינם בונים חוסן קהילתי.

תאריך: 12.10.24

לכבוד

תמר קולר – מזכירת הקיבוץ

קיבוץ שער הגולן

בדואר אלקטרוני

תמר שלום,

הנדון: תשלום תמורת השבחה במעברי דירות

בהמשך לשיחתנו ולבקשתכם אני מעלה על הכתב את עיקרי חוות דעתי בסוגיה שבנדון.

1. בימים אלה מתבצע בקיבוץ סבב מעברי דירות, בעקבות בניית שכונה חדשה. חלק מן החברים העוברים לשכונה החדשה, השביחו במשך השנים את הדירות אותן הם עוזבים כעת ומצפים כי חברים הנכנסים לדירות אלה ישלמו להם בגין ההשבחה.
2. החלטות הקיבוץ (תקנון בניה פרטית) קובעות במפורש כי כל תוספת בניה שיעשה החבר בדירה שמקצה לו הקיבוץ תעשה על חשבונו בלבד וכי אין הקיבוץ משפה או מפצה חברים בגין השקעה או השבחה שביצעו על חשבונם בדירות מעבר.
3. על רקע האמור בסעיף 2 הוציאה מזכירות הקיבוץ הודעה לקראת סבב המעברים, המבהירה כי הקיבוץ אינו צד בנושא זה וכי כל משפחה שיוצאת מדירת מעבר ומבקשת לקבל פיצוי על השקעה שהשקיעה בדירה, תגיע להסכמה פרטנית בעניין עם המשפחה הנכנסת ככל שהדבר אפשרי.
4. עמדת המזכירות שנתמכה בחוות דעתנו הינה כי הקיבוץ אינו יכול לכפות על מי מן החברים לשלם בגין השבחה כאמור ואף אינו יכול למנוע מחבר שביצע את ההשבחה לפרק אותה תוך החזרת המצב לקדמותו.
5. תחת מצב דברים זה, טוענת קבוצת חברים התומכת במשפחות שאינן מוכנות לשלם עבור השבחה שביצעו חברים העוזבים את הדירות, כי על הקיבוץ לאסור על החברים העוזבים את הדירות לפרק השבחות שביצעו הואיל ומדובר ברכוש הקיבוץ.
6. הקבוצה אף הגדילה לעשות ופנתה למזכירות בעצומה של 40 חברים בדרישה לכנס אסיפה שעל סדר יומה הצעת החלטה ברוח זו. מכאן בקשתכם לחוות דעתנו.
7. ההסדר המשפטי המתקיים בנסיבות העניין הינו הרשאה לשימוש במקרקעין. הקיבוץ הוא הבעלים של הדירות ואילו החבר הינו בר-רשות. הכללים החלים בהסדר הרשאה מסוג זה דומים לכללים שנקבעו בחוק השכירות והשאלה. בעל המקרקעין מעמיד את הנכס לשימוש של המורשה ומצפה לקבל אותו בסיום השימוש במצב שבו קיבל אותו למעט בלאי סביר.
8. סעיף 20א לחוק השכירות קובע כך:

“ביצע השוכר שינויים במושכר בהסכמת המושכר, זכאי השוכר לבחור בין השבת המושכר כפי שהוא לאחר ביצוע השינויים ובין החזרת המושכר לקדמותו והשבתו כפי שהיה טרם ביצוע השינויים; בחר השוכר להשיב את המושכר כפי שהוא לאחר ביצוע השינויים, אין הוא זכאי לתמורה בשל השינויים שביצע.”

שלמה כהן
עו"ד כהן *
מנצי אשחר
פלג רחמן
גיל דגן *
אבירן רם
יואב טימשי
רותם ליכטנשטיין
עדי סולומון - וייס
אסף אלבו
גלעד אוברמן
איתי צוק
דניאל עין דור
מור איציק
ספיר יעקב-חזן
אריאל לוינגר
יידן שויר
מאיר אונקוט
קרן וידברג
טליה אבנן
חוס גוט
מנחם אוחיון
מאיה ניר מנור
יסמין כץ
שלמה הינדי
גל עדה
דובל דרסלר
שרי גלזמן
סו לוי
גיא הרשקוביץ
סתיו מצפוני
יובל נורי
דנית איליסקו
שחר קרקו
טל וקנין
אלעד נמני
ליטל ניסים
יובל רון מילר
מירב אברהם
מאור אביב
* נוסדתי

9. תקנון הבניה הפרטית קובע ברוח זו, כי חבר שיבנה בניה פרטית אינו זכאי לכל תשלום או החזר בגינה כאשר הוא עוזב את הדירה. ראוי לציין עם זאת כי נוסח ההוראה בתקנון הבניה הפרטית אינו ברור דיו ומותיר פתח מסוים לטענה כי החבר נדרש לאישור הקיבוץ על מנת לפרק מתקן שבנה באופן פרטי: "חבר שבנה בניה פרטית ולאחר השלמת הבניה עבר לדירה אחרת בקיבוץ מסיבה כלשהי לא יהא זכאי להשבת ערך הבניה שבנה או לפירוק מה שבנה או חלק ממנו, למעט אם נדרש לפרק זאת על ידי ועדת דירות, או שהוסכם מראש כי הוא זכאי ליטול מה שבנה על חשבון וניתן לפירוק..."

10. הוראת הסעיף בתקנון נועדה להגן על הקיבוץ מפני דרישות תשלום של החבר היוצא או מפני מצב שבו יבחר לפרק מתקן שבנה מבלי להשיב את המצב לקדמותו. התיבה "לא יהא זכאי..." לפירוק מה שבנה או חלק ממנו" כאשר היא מלווה בהתניה השלילית של דרישת פירוק על ידי ועדת דירות משמעה כי הקיבוץ לא יממן פירוק מלא או חלקי של השבחה שעשה החבר.

11. מכל מקום, מובן כי כל עוד החבר מורשה להתגורר בדירה, הרי שהוא רשאי לבנות ולפרק מתקנים בדירה כראות עיניו ואין הקיבוץ רשאי להכתיב לו דבר וחצי דבר למעט הדרישה כי עם פינוי הדירה היא תימסר לקיבוץ כשהיא פנויה ובמצב שהיתה כאשר קיבל אותה.

12. אין צריך לומר כי מן הבחינה המשפטית, זכותו של החבר לבנות או לפרק מתקנים בדירה שהועמדה לרשותו היא זהה בין אם מדובר ביום בו נכנס לדירה ובין אם מדובר ביום הקודם ליום בו הוא מוסר אותה לקיבוץ.

13. להשלמת התמונה המשפטית יובהר כי המונח "בניה פרטית" כמובנה בתקנון הבניה הפרטית יכול לכלול תוספת של רכיב בדירה או הסרה של רכיב. הן פתיחת חלון והן סגירתו הינם בגדר בניה פרטית.

14. מכאן גם ברור עד כמה חסרת תוחלת הדרישה לכינוס אסיפה שתאסור על החברים לפרק את ההשבחות שביצעו בדירותיהם. גם אם נניח כי ניתן לקבל החלטה כזו, הרי שהיא אינה ניתנת לאכיפה לאור העובדה שעד מועד המסירה רשאי החבר לעשות בדירה כרצונו.

15. אם החליט החבר כי הוא מוכן להפסיד כסף ובלבד שהחבר הנכנס לדירה לא יהנה ממתקן שאינו מוכן לשלם עבורו, הרי שעד חצות לפני יום המסירה הוא רשאי, בחסות תקנון הבניה הפרטית, ליצור מצב בו המתקן אינו קיים כלל – ובלבד שהחזיר את המצב לקדמותו ולקיבוץ לא נגרם כל נזק.

16. סעיף 89 לתקנון הקיבוץ מטיל על המזכירות חובה לכנס אסיפה על פי דרישה של 10% מן החברים לדיון באותה דרישה. לכאורה, למעט במקרים של דרישה לדיון בנושא בלתי חוקי בעליל (הפחתת תקציב לחברים בעלי שיער גיגני) חייבת המזכירות לכנס אסיפה גם אם על פי חוות דעת משפטית שקיבלה המזכירות, לא ניתן כלל לאכוף את החלטתה בהם. יחד עם זאת עומדים לרשותו 30 יום להביא את העניין לדיון וכל עוד לא ניתן צו של בית משפט בעניין רשאי כל חבר לפעול כראות עיניו על פי חוות הדעת שלעיל.

בברכה,

עומר כהן, ע"ד

הַחַיִּיל הַקָּטָן / נַעַם חוֹרֵב

לאמא
ואז נכנס פנימה
עד האיום האחרון
זה החייל הקטן שעלול לחזור
בארון
וכל יושבי המפקדות
ומקבלי ההחלטות
ומטפסי המדרגות
ונושאי הדרגות
מבינים מצוין -
בסוף זה החייל הקטן
היסוד של הבניין
שיחבש את הקסדה
שעושה את העבודה
וזאת עובדה -
הלב של כולנו נשען
על החייל הזה הקטן.

בסוף זה החייל הקטן
ברגע האמת
שלא נותן לאויב להימלט
שִׁישׁוֹן שְׁעָתִיִּים
עם נְעִלִים
שְׁשׂוֹרֵף לוֹ בְּעִינָיִים
שְׁמַלְכָּלָךְ אֶת הַיָּדִים
בְּפִיחַ שְׁחֹר
שְׁהוֹפֵךְ מִשְׁטוּתָנִיק פְּתָאוֹם
לְגִיבּוֹר
בסוף זה החייל הקטן
בְּלִילָה לָבוֹן
שְׁעוֹמֵד מוֹל הַשָּׁטָן
רִיסִים וְאַצְבָּעוֹת
זֶה הַחַיִּיל הַקָּטָן
שְׁרוּאָה אֶת הַזְנוּעוֹת
שְׁמַחֲכָה שְׁעוֹת
בְּמוֹצָב שְׁלִמְטָה
שְׁלוֹקֶח אֶת הַצָּרְחוֹת
שֶׁל הַחֲבָרִים שְׁלוֹ
הביתה
בסוף זה החייל הקטן
ברגע גורלי
שמחביא את תהילים בכיס
השמאלי
שממסמס
אני אוהב אותך

שנה להגעת המפונים. מה זה מפונים?

גלי דרור

שנה למלחמה, שנה להגעת המפונים אלינו. בתחילת המלחמה היו כאן מאות, כיום כ-50 איש החליטו להישאר בשער הגולן ולחיות כאן.

משתפת אתכם במה שכתבה טל פרידמן מיראון, על המשמעות של להיות אמא מפונה. אני חושבת שזה שופך אור על המצב הרגשי ועוזר קצת להבין את המשמעויות.

טל בת 40 מיראון, נשואה עם 4 ילדים. אחרי כמעט חצי שנה אצלנו החליטה לשכור דירה ועברה ליחיעם כי באזור כאן לא היו דירות.

הנה מה שכתבה:

8.10.24, הבוקר לפני שנה, העלו אותנו על אוטובוסים. ערב לפני זה אמרתי לבנוגשלי: "אני לא עולה על האוטובוס הזה". ארזנו תיקים קטנים ליומיים, שלומי חשב שזה יימשך עד הסופ"ש אז דחף לכל ילד עוד כמה חולצות ומכנסיים. ארבעה ילדים ואמא עולים על האוטובוס. אבא, כלבה ומזרונים על הרכב. כל הקיבוץ בתחנת האוטובוס, לחץ. האבות שנסארים בכיתת כוננות באים להיפרד.

שקט רועש באוויר. נוסעים!

הכביש מפותח ברכבים חונים של מילואימניקים שהוזעקו ואין חניה מספקת בבסיסים אז הם חונים לצד הכביש. הילדים צוחקים כי הטנק שנוסע לפנינו מוריד (כמעט) את כל המראות של הרכבים שחונים על הכביש. איזה מראה הזוי.

עשרה ימים בגזית. מזרונים על הרצפה בבית הילדים. בשלב הזה הילדים שלי עוד חושבים שיצאנו בספונטניות לטיול קיבוץ. קיבוץ גזית מקבל אותנו ברוחב לב ואהבה שאין כמוה בעולם. כל ערב אנחנו ההורים יושבים המומים, שבורים. מחלקים בינינו את הילדים מי לוקח את מי בזמן אזעקה (כי רוב הנשים לבד ויש רק שלושה גברים במרחב).

לאחר מכן עוברים לשער הגולן, לאורחן. הקיבוץ מתפצל: משפחות צעירות ובעלי כלבים לשער הגולן, השאר למלון במגדלה. הפיצול הראשון שהחריב את הקיבוץ שלנו. כל זוג בזמנו נשבר ומחפש בית ראוי למשפחה. אנחנו עזבנו אחרי חמישה חודשים את חדר ה-27 מטר שלנו. זוג, ארבעה ילדים וחנן החתול (שהצטרף אחרי חודש), עלמה הכלבה האהובה שלנו נפטרה שם בת כמעט 17.

תודה ענקית לקיבוץ שער הגולן שהפך עולמות כדי שנרגיש בבית, מצא פתרון לכל בקשה קטנה או גדולה והיה בשבילנו משפחה לתקופה הכי קשה שחווינו. תודה!

מתגלגלים ליחיעם. הילדים נכנסים למסגרות בפעם החמישית השנה. לנו קשה להחליט שזה בית. תולים תמונות? פורסים שטיחים? כריות נוי? ביראון בדיוק סיימנו לבנות את בית החלומות שלנו, כמה לב השקענו בו, נכנסנו אליו באמצע אוגוסט והנה אנחנו שוב בדירת שני חדרים וסלון. כמה זמן נחיה ככה?

הגדולה שלי לא מצליחה להשתלב ואנחנו מגשימות חלום ישן ויוצאות לחודש בשביל ישראל, מצפת ועד לטרון, קצת נשימה והתנתקות, מיום העצמאות ועד שבועות. מייצרות קצת לימונדה. כשחוזרות האוויר מתרוקן בשניה. ביראון, בית של חברים, לידינו נפגע מפגיעה ישירה.

היאווש והדמעות לא פוסקים. הדיכאון מורגש, מזמן! כסיסת ציפורניים, לא מצליחה

להירדם, וכשישנה יש לי סיוטים. הילדים שלי נחטפים, הבית שלנו נפגע מכתב"מ ושאר חלומות שאתן בטח מכירות...

מבינים שפותרים ככה עוד שנה מחוץ לבית, בלי הקהילה שהיא המשפחה שלי כבר 13 שנים. ה-1/9 מגיע, השלישי שלי עולה לא' ואני ממחרת לטקס בבית ספר. בדרך משאירה ילד בוכה בגן (ממחרת לטקס), הבכורה עולה לוי' בבית ספר חדש (נוסף) ואני נאלצת להיפרד בשער ולא בכיתה (כי אני ממחרת לטקס) ועם כל המאמץ אני מאחרת. הלב שלי נשבר ואני לא מפסיקה לבכות, עוד סטירה שמזכירה לי שאני לא בבית שלי, שאין לי פה אף חברה שתשים לב שאיחרתי ותתקשר לשאול איפה אני?

עוד לפני ראש השנה פסקו הלימודים ואנחנו במלחמה (שוב!), תחת פיצוצים, אזעקות וזומים. מישהי ביקשה שיגרה? בבקשה! ב-30/9, שוב אורזים שני תיקים גדולים: בובות, ספרים, מגבות, משחקים ונוסעים. לאן? באמת, שעדיין לא יודעים, מתגלגלים בין דירות וחברים. מנסים ליצור לילדים גם זכרונות טובים מהתקופה, להיות יחד, משפחה. מטיילים והם בעיקר מבקשים לחזור כבר הביתה. לאיזה בית?

שנה חלפה, אני יושבת במיטה, רואה את הטקס ובוכה, ולראשונה מסוגלת לשמוע קצת עדויות ולא מאמינה. איך חיים אחרי מראות כאלה? איך קמים? איך ממשיכים הלאה? מתי כולם יחזרו הביתה?

ואנחנו? נחזור אי פעם לביתנו? לקיבוץ היפה שלנו? לקהילה שלנו? איך חיים עם כל אי הוודאות הזאת? איך מקבלים החלטות? וכמה זמן הן יהיו רלוונטיות? האם אי פעם נחזור הביתה? מתפללת כל יום לשובם של כל החטופות והחטופים, לשלום החיילות והחיילים ולשלומנו, אנו, בני ישראל. הלוואי ויקרב היום בו נלמד לחיות בשלום. הלוואי ואזכור יום להודות על מה שיש! תודה שקראתן

אפשר לראות את התקווה כמין
עוגן, שנזרק מתוך קיום חנוק ונואש
לעבר עתיד טוב וחופשי יותר, לעבר
מציאות שעדיין איננה קיימת,
שרובה עשויה ממשאלות לב, מדמיון.
העוגן נזרק ונאחז בקרקע העתיד,
והאדם, ולפעמים חברה שלמה,
מתחילים למשוך את עצמם אליו.
זה מעשה אופטימי, היכולת להשליך
את העוגן הדמיוני אל מעבר
לנסיבות המוחשיות והשרירותיות
מעידה על כך שבנפשו של האדם
שמעז לקוות, יש עדיין מקום אחד
שהוא חופשי, מקום שאיש לא
הצליח לדכא אותו, ולא לזהם.

תרבות כצל מלחמה

מסורת זו מסורת, וכדי לשמור עליה גם בימים של הגבלות ואיסורים מכיוון פיקוד העורף, יעשו אצלנו הרבה כדי לקיימה. וכך התכנסנו בליל שבת הראשון של חג הסוכות (18.10), ומילאנו את האגף הקטן של חדר האוכל (בו מותרת התכנסות) לערב TED מספר 3 עם הפורמט המוכר, האהוב, המשלב תוכן איכותי עם אווירה נעימה ותקרובת טעימה, במרכזו חמישה בני שער הגולן שעזבו (הם עוד ישובו, לא לדאוג) מספרים על עבודתם, שיש בה תמיד משהו אחר, יוצא דופן.

אז אחרי שהקהל נהנה מכיבוד של פירות ועוגות, בירה ושתייה חמה, עומעמו האורות והמנחה **ערן ברקני** פתח את הערב עם הנחייה כי במקרה שתשמע אזעקה בקיבוץ אז המקלטים הקרובים הם כאן וגם שם, וכעת כבר באמת אפשר היה לצאת לדרך עם האורח הראשון, **ערן כהן**, רס"ן מיל. (אוטוטו סא"ל) שדיבר על "עדכון אתוס הגבורה בהתיישבות העובדת ומעורבות אנשי חיל האוויר במאבק נגד 'ההפיכה המשפטית'". אחריו עלתה **שקד ארזי טבת**, שמנהלת צוות מש"א בחברה גלובלית, שדיברה על "איך עבודה מרחוק מקרבת את העולם". האורח השלישי - **אבנר רשף**, כנר ומורה לכינור, הרחיב במילים ובנגינה על היצירות לכינור סולו של יוהאן סבסטיאן באך, שהוגדרו "מסובאך אך משובאך". **עופר קיטאי** סיפרה על שנת השרות שעשתה בסיום שנת י"ב ולפני גיוסה לצה"ל, בפנימייה פוסט-אשפוזית בה חוסים ילדים ובני נוער. חתם את הערב **אילון שמיר**, שמכהן כראש החוג למקרא ותרבות ישראל במכללה האקדמית בית ברל, על "סוד כוחה של החברה הישראלית", עוד לפני ובטח שאחרי 7 באוקטובר.

תודות: **ניר קיטאי ויהודה שריג** על ההגברה, **שירלי וליבת רות** על עיצוב חלל האגט"ן ומרפסתו, וסידורי פרחים ועציצים. **דרור שליידר** על בר המשקאות, לוגיסטיקה - **בן קרוסקין** ו**זוהר עזרא**, כיבוד - **שלי וצוות חדר האוכל**, צילום - **יואב ארזי**, וצוות ההפקה - **נורית קצירי**, **יעל מייזלס**, **גולי**, **ניצן רימר וגלי דרור**. וכמובן תודה רבה לכל חמשת הדוברים בערב, שעניינו את הקהל, שגמה בצמא את סיפוריהם.

חוצאים, מציינים - העיקר שאתכנסים

"חג שני של סוכות" שהוא שמחת תורה נחגג אצלנו על "דשא החתונות", כמה שעות אחרי אזעקה שפילחה את השקט היחסי שאופף את הקיבוץ שלנו לעומת הגליל ואפילו הגולן.

התכנסנו וציינו בדרכנו את ערב שמחת תורה, עם תכנים של חג סוכות וחילופי העונה כשכל העת מלווים זמזומי מטוסי חיל האוויר המגן על המדינה, ובראש המחשבות על המלחמה וההרוגים, החטופים שזעקתם הולכת ונחלשת, ו"המצב" הנאחסי שמלווה אותנו כבר יותר משנה, ואפילו לא מאפשר לחגוג כמו שצריך.

היו שירים עם המקהלה, הייתה צפייה משותפת בסרט "שנה שונה ומשונה" שסיכם את השנה שעברה. וחולקו תעודות הערכה מטעם הקיבוץ: לענפים - המזון והלול וליזהר תורן על שנים רבות של ניהול ענף התובלה, וליהודה כהן על שנות ניהול מפעל גולן תעשיות מתחדשות, ומילוי תפקיד יו"ר הדירקטוריון בתשע השנים האחרונות.

אחרי הטקס המשכנו להרקדה אל תוך הלילה.

תודה רבה לניצן וצוותה ולכל מי שעזר להפיק ולקיים את הערב. זו תקופה וימים לא קלים לכולנו ואנחנו גאים ביכולת ובמסורות שלנו להפיק ולהתכנס ביחד.

אביב לשם

תעודת הוקרה

ניתנת בזאת

ליהודה כהן

בסיומן של 9 שנים בתפקיד יושב ראש דירקטוריון "גולן מוצרי פלסטיק" (כיום "גולן תעשיות מתחדשות") אנחנו רוצים להודות לך בשם קיבוץ שער הגולן כולו על הובלת המפעל - העוגן הכלכלי שלנו, שעליו גאווה הגדולה. מילאת בהצלחה רבה את תפקיד יו"ר הדירקטוריון, הטומן בחובו אחריות גדולה לעתיד המפעל, אך לא פחות מכך - לעתיד הקיבוץ, מחזיק המניות העיקרי. מילאת את התפקיד תוך הצעדת "גולן" קדימה, הייתה לך ראייה אסטרטגית ארוכת טווח, הבנה וזיהוי בזמן אמת של מגמות ותהליכים בתעשייה ובכלכלה הלאומית והגלובלית, טיפול בסיכונים מצד אחד, וייזום תהליכי פיתוח ומענים מגוונים לצרכי השוק מצד שני. בתקופתך כיו"ר הדירקטוריון צמחו המכירות ורווחי "גולן" באופן משמעותי.

קיבוץ שער הגולן גאה ב"גולן תעשיות מתחדשות", ברוח המיוחדת, המקצועית והמשפחתית, השוררת במפעל. לך, יהודה, חלק גדול בהצלחת המפעל עוד בתקופת היוותך מנכ"ל, וכיו"ר הדירקטוריון בתשע השנים האחרונות. אנחנו יודעים ובטוחים שתמשיך לתרום ככל שתוכל כחבר דירקטוריון מן המניין.

תודה בשם כולנו

בית שער הגולן | סוכות תשפ"ה, 2024

צילום: ירון שן

תעודת הוקרה

ניתנת בזאת

ליזהר תורן

בתום ניהול רב שנים של ענף התובלה אנו רוצים להודות לך
בשם קיבוץ שער הגולן כולו.
בשנות עבודתך הובלת את הענף במקצועיות ואכפתיות, דאגת לפיתוחו ורווחיותו,
תוך יצירת סביבת עבודה נעימה.
צלחת אתגרים אל מול המציאות המשתנה שהשפיעה על ענפי התובלה בארץ.
יחד עם צוות הנהגים המסורים, היה לכם ענף התובלה כבית,
בימיו הטובים וגם בזמנים קשים.
בכל שנות עבודתך ניהלת את הענף ביעילות במגמה לתת מענה הולם לצרכי המשק.

בשם כלנו תודה לך ולעובדי הענף

בית שער הגולן | סוכות תשפ"ה, 2024

תעודת הוקרה

ניתנת בזאת

לענף הלול

ענף הלול הוותיק המשיך בשנה שחלפה
רצף של שנות הצלחה מקצועית
בגידול הפטם.

הצלחת הענף התבטאה בתוצאות עסקיות טובות,
ושמירה על יציבות יחסית למגדלים אחרים,
אשר הושפעו מהזעזועים שפקדו את ענף הלול
ברמה הארצית.

הצלחת הענף באה לו בזכות ניהול מוצלח, שידע
להסתגל לשינוי במערך השיווק, ואף להפיק מכך תועלת.

תודה רבה לעובדי הענף
צוות קטן ואיכותי - עומרי עברי המנהל,
עיאד, עם עזרה חלקית של ענבר עברי.

בית שער הגולן | סוכות תשפ"ה, 2024

תעודת הוקרה

ניתנת בזאת

לענף המזון

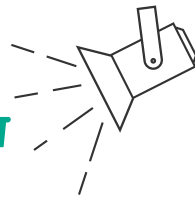
הקיבוץ, כמו צה"ל, צועד על קיבתו. אי לכך בחרנו להודות מעומק הלב לעובדי ענף המזון על שנה לא רגילה ועל מתן שירות לכל הקהילה, על סבר פנים ומתן מענה לדרישות שונות ולעיתים משונות שלנו, הסועדים.

ענף המזון במיצוזה של שלי, עבר שנה מיוחדת של מלחמה ואירוח מפונים שנקלטו בקיבוצנו. הענף מספק בשנה האחרונה שלוש ארוחות ביום, שבעה ימים בשבוע, וכל זאת תוך יישום שיטתיים בהתנהלות ובתפריט, במערך הרכש, בנהלי העבודה, ובשמירה על כוח אדם מיטבי, תוך חתימה מתמדת להיטיב את רווחת הסועדים.

המשיכו בעבודתכם הברוכה,
הנעימה והטעימה

בית שער הגולן | סוכות תשפ"ה, 2024

זרקור על אסתר שטיין

באחד הימים זרקה זוהר לכיווני רעיון - שהיא ואני נראיין חברים מהקיבוץ, נשאל שאלות, נאיר על מסלול חייהם, ונפרסם את הריאיון בעלון הקיבוץ. ככה יידעו עליהם יותר.

הראשונה ברשימה שיצרה זוהר עם אמא ענת היא אסתר שטיין. זוהר מכירה את אסתר דרך טל שטיין, אותה הכירה באשפוז במרכז הרפואי פוריה, שם עובדת טל ("דוקטור טיל") בשנים האחרונות כליצנית רפואית, מצחיקה וסוחפת, עוברת בין המחלקות ועושה שמח לילדים. לקראת הריאיון הכינה זוהר שאלות, ובמפגש עם אסתר, שנערך בבוקר יום שבת על מרפסת ביתה, זוהר הקריאה את השאלות, אסתר ענתה, ואביב הקליד את מהלך השיחה בין השתיים.

זוהר: את מסכימה לספר על עצמך?

אסתר: אני בת שער הגולן. נולדתי להוריי שהיו מהמייסדים של הקיבוץ. אמא שלי לנק'ה, ואבא שלי יהודק'ה. גדלנו בבית ילדים, בלינה משותפת. היינו שעות רבות עם המטפלות, שלפעמים היו טובות אלינו ולפעמים פחות. האמת היא שאין לי הרבה חוויות טובות מהילדות. לצערי גם את ילדיי גידלתי בחינוך המשותף. אני מאוד כועסת על עצמי ש'הלכתי עם הזרם' והכנסתי ילדיי לבית הילדים, כמו שכולם עשו אז. זה כואב לי היום, אבל זה מה שהיה אז. ילדים צריכים לגור עם ההורים שלהם.

בנעוריי הייתי במוסד החינוכי בקעת כנרות בבית זרע. גם שם היינו די לבד, היה בזה צד טוב, והיא בזה גם צד רע. אחרי י"ב התגייסתי לצבא. הייתי פקידה בבסיס של חטיבת גולני בג'וערה, קורס מ"כים. אחרי השירות הצבאי חזרתי לקיבוץ, ונורא רציתי לעבוד ברפת. גרדה בן יעקב עבדה ברפת, וכשהיא נסעה לחוץ לארץ הכניסו אותי למלא את החסר והתחלתי לעשות חליבות. אהבתי את העבודה ברפת.

זוהר: את זוכרת איזו חוויה יוצאת דופן?

אסתר: יום אחד שכחתי לסגור את אחד השערים וכל הפרות ברחו לפרדס. נבהלנו נורא וחששתי שהן יברחו ויחצו את הגדר לירדן. אחרי כמה שעות הן חזרו לשמחתנו.

זוהר: איך הכרת את ראובן?

אסתר: ראובן הגיע בכיתה ז' מארגנטינה, ונקלט בבית זרע. קראנו לו "ילד חוץ". היינו ידידים טובים בשנים הראשונות, אני זוכרת את הפעם הראשונה שראיתי אותו, זה היה כשהחזקתי מחוגה ולפתע והבטתי בחור אליו מכניסים את העיפרון, ולפתע הופיעו שם עיניים כחולות וזה היה ראובן. רק בכיתה יא' הפכנו להיות זוג. ומאז אנחנו ביחד.

זוהר: איפה עבדת לאורך השנים?

אסתר: עבדתי ברפת הרבה, בבית ילדים, ומזכירה בבקעת כנרות.

זוהר: את יודעת שאני מכירה טוב את בתך. מאיפה הכישרון של הילדים שלך לריקוד ומשחק?

אסתר: כישרון הריקוד ואהבת הריקוד אני חושבת שזה הגיע להם מראובן. ראובן רקד הרבה שנים, ועדיין. ליצנות רפואית של טל זה משהו שהגיע והתחבר לה טובה כי היא מאוד אוהבת לתת ולעזור, ואת העבודה שהיא עושה. טל גילתה את זה אחרי שנים רבות שהייתה מטפלת בגני ילדים. היא יצאה ללמוד "תיאטרון אחר" בשלומי, ומשם זה התקדם. אני מפרגנת לה מאוד. נתינה זה תמיד הדבר הכי חשוב, כי כשאת נותנת למישהו אחר את גם מקבלת.

זוהר: אני פוגשת אותה בפוריה לשמחתי.

אסתר: יופי, אני שמחה. היא מספרת לי אחרי המפגשים שלך, ואני מאוד שמחה מהקשר שלך.

זוהר: כמה ילדים יש לך?

אסתר: צפריר הבכור בן 60, טל 57, נחשון וגונן היו עכשיו 53. יש לי שמונה נכדים ושלוש נינות.

זוהר: מה את אוהבת לעשות בשעות הפנאי שלך?

אסתר: אני אוהבת מאוד בעלי חיים, ובייחוד ציפורים. ראובן ואני נוסעים או הולכים לטייל.

זוהר: יש ציפור שאת אוהבת במיוחד?

אסתר: אני מאוד אוהבת דוכיפת, היא מלכת הציפורים. יש לה כתר. בגלגול הבא אני רוצה להיות דוכיפת.

זוהר: מה את אוהבת לעשות?

אסתר: אני אוהבת לבשל, לאפות, לעצב את הבית. וקצת לומדת ב"ביתנו". הפנסיה זה הכין הכי גדול. אני עושה מה שבא לי, מתי שבא לי.

זוהר: איזו מין ילדה היית?

אסתר: זה היה לפני המון שנים. אני זוכרת שההורים שלנו מאוד החשיבו ילדים שהם שמנמנים וגבוהי קומה. לצערי הרב לא הייתי לא זה וגם לא זה. צמחתי לגובה רב ולא ממש אהבתי לאכול, אז לא השמנתי. אני זוכרת שלקחו אותי מדי פעם לרופא, לברר 'למה היא לא גדלה מספיק'. אני זוכרת עוד שכילדה נורא התגעגעתי אל ההורים כשהייתי בבית הילדים. היינו יותר מדי עם המטפלות ופחות מדי עם ההורים. קשה לתפוס את זה היום, אבל זו הייתה המציאות שנים רבות, גם של ילדיי.

זוהר: את זוכרת משהו מיוחד מהילדות?

אסתר: לא היו מזגנים בבתי הילדים, ובקיץ היו מוציאים את המיטות החוצה, וביחד עם האבות היינו מתקינים כילות נגד זבובים. אני זוכרת את יללות התנים בלילה. לילה אחד אפילו נפל חתול על הכילה שלי. נבהלתי נורא.

זוהר: האם גרת פעם גם מחוץ לשער הגולן?

אסתר: זה אחד הדברים שאני מאוד רוצה לעשות גם עכשיו. קצת לראות עולם אחר. חשבנו ראובן ואני ללכת לנסות חיים אחרים. אפילו חי עיר, לזמן מוגבל. נראה, אולי.

זוהר: תודה רבה על הריאיון והזמן שהקדשת לנו.

בכוחותינו

עופר קיטאי התגייסה והחלה את שירותה הצבאי.

תומר תורן השתחררה משירות סדיר, וישר המשיכה בשירות מילואים. שיהיה לשתיהן בהצלחה רבה. אנחנו כאן בשבילכן

ערב "הקדשה"

ביום רביעי 9.10 הודיע יעקב שן: "ערב ההקדשה שהיה אמור להתקיים ביום שישי, ערב יום כיפור, בוטל. חברים רבים סירבו לקחת חלק לאור המצב הנוכחי". לכן חלק ממה שאמור היה להיאמר באותו ערב מופיע בעלון.

מבצע כפות תמרים

יום ראשון 13.10.24 מבצע חלוקת כפות התמר למשפחות שביקשו - עבר בהצלחה. הכפות הובאו מקיבוץ כנרת. בתיווכו של יואב. תודה רבה ל**בן רימר**, **אמיר בוברוב**, **יואב גולן**, **ניר קיטאי ומיתר פרידמן**, ול**ניצן רימר** שניצחה על החבורה.

עוזרות לצה"ל לנצח

דגנית ארזי, יעל קרני, אורנה מילר ואסנת אלה מתנדבות בצומת עמיעד בחלוקה של אוכל לחיילים.

ערב טד

ביום שישי 18.10.24 האגף הקטן "מפוצץ" וכל הזמן מכניסים עוד כיסאות לקהל הרב שבא לשמוע את ההרצאות. פרטים בתוך העלון.

תודה לצוות טד -

על ערב מעניין ומיוחד, שהתקיים למרות ועל אף המצב הבטחוני. חמישה בני קיבוץ שיתפו בתחומי פעילותם, ולנו נגרמה הנאה רבה !! ועוד - **לעינב אבישר** ועוזריה, על ערב "הקפות" מתגלגל בחד"א, שהפגיש ילדים מתגלגלים בכל הגילאים ובכל הגלגלים... האירוע הסתיים בארוחת ערב טעימה ומצב רוח מרומם... יוזמה ברוכה שיכולה להפוך למסורת !!! תבורכי, עינב!

שלומית חפץ

קפה דשא

בערב שבת 25.10.24 חידשה **איה רוטבא** את מסורת קפה-דשא באווירה נעימה, עוגות טעימות ומוזיקת רגע, עליה תודה ל**יהודה שריג**.

ערב הגלגליות

אז שמחת תורה, והנה - גם בשער הגולן ביצענו את המנהג של ההקפות... ילדים וטף השתתפו בשמחה רבה. בין לבין "ההקפות" על גלגליות, דאגו לנשנש ארוחת ערב קלילה, ההורים עשו הקפות בראש על ידי תדלוק באלכוהול ולבסוף - קרמבו. מפי הילדים: זה הערב הכי כיף שהיה לי! שאפו ענק לעינב ולצוות שאיתה!

כתבה וצילמה: חופית לסקה

ימי חירום

בדרך כלל אין אצלנו אזעקות אבל היו לנו שתיים - ביום שני 21.10.24 וביום רביעי 23.10.24. ואז בשבת 26.10 בבוקר היתה אזעקת רעידת אדמה שלשמחתנו לא היתה. ואז הוסיפו לנו שעת שינה כשעברנו לשעון חורף במוצ"ש. הבעיה שמזג האוויר ואור היום לא החליטו שהגיע החורף.

כבר יותר משנה, והחטופות והחטופים עדיין בשבי החמאס ומלחמת "חרבות ברזל" נמשכת והודעות "הותר לפרסום" עדיין מלוות את חיינו בכאב.